

Det er det samlede forløb, der nu er i fokus, og ikke alene de retssikkerhedsmæssige garantier. Derfor har regeringen, derfor har statsministeren valgt også at tage konsekvensen af det og flytte loven her fra Justitsministeriet over til Sundhedsministeriet, og det vil ske efter vedtagelsen af lovforslaget i dag.

Jeg er sikker på, at vi er inde i en proces – det er vi her i Folketinget, det er man ude hos dem, der har det primære ansvar, nemlig amtskommunerne – hvor man i højere grad fokuserer på, hvordan behandlingsformer, hvordan behandlingsmiljøet samlet set kan bidrage til, at patientens behandling har en gennemgående bedre virkning.

Jeg er nemlig enig i det udgangspunkt, hr. Peter Duetoft har, at det er det samlede behandlingsforløb, der giver muligheden for, at man både kan reducere anvendelsen af tvang og have en bedre virkning af den indsats, som finder sted i det lukkede sygehussystem; der skal være den opfølgning, der skal være den sikkerhed for, at ingen patient falder igennem vores sikkerhedsnet, heller ikke når det drejer sig om syge mennesker, der har en sindslidelse.

Loven her er et gennembrud for en tanke, som også har været en blomst, der er vokset i CD's have. Den tidligere sundhedsminister fra CD, fru Yvonne Herløv Andersen, var den, der i forbindelse med lovens forberedelse trak forslaget frem om, at der skulle være udskrivningsaftaler. Det har vi så undervejs behandlet, sådan at vi opererer med udskrivningsaftaler dér, hvor man som overlæge kan lave en aftale med patienten, når denne udskrives fra det lukkede sygehussystem og skal overgå til åbne behandlingstilbud, der finder sted uden for sygehusvæsenet.

Det har vi suppleret med, at der også nu er koordinationsplaner for dem, der ikke vedkender sig, at de har et fortsat behandlingsbehov, således at der er en myndighedsforpligtelse til at tage sig af også de patienter, der ikke vedkender sig, at de har et behandlingsbehov.

Det er et gennembrud, vil jeg sige til hr. Peter Duetoft. Det er et gennembrud fra en tidligere CD-minister. Jeg synes, det er brandærgerligt, at det ikke har kunnet føre CD frem til at ville stå bag loven her i dag.

Hr. Peter Duetoft nævnte en lang række eksempler fra virkelighedens verden, fra dagligdagen ude i behandlingssystemet over for de sindslidende, og sådan kan man nemt ved at trække de eksempler frem få alle andre menne-

sker til at se ud som mennesker, der ikke er ansvarlige, folk, der ikke vil tage et ordentligt hensyn til psykisk syge mennesker.

Det er nu ikke tilfældet, og jeg synes, hr. Peter Duetoft begår en fejl ved at trække de eksempler frem og ved at ville udstille det store flertal her i Folketinget som mennesker, der ikke er optaget af de sindslidendes situation. Det er vi, det er regeringen, det er baggrunden for, at regeringen har indgået en aftale med Amtrådsforeningen, der skal sikre en kraftig udbygning og forbedring af behandlingstilbudene ude hos dem, der har ansvaret.

Jeg tror ikke, der tidligere har fundet så mange forbedringer sted inden for psykiatrien, som det er tilfældet i de seneste år, og det sker i et samspil mellem den ansvarlige regering og dem, der har det driftsmæssige ansvar, nemlig amtsrådene.

Men jeg er glad for den store arbejdsindsats, mange af Tingets medlemmer har lagt i, at loven også denne gang vil samle et stort, bredt flertal i Folketinget. Det fortjener ikke mindst også de, der arbejder med psykiatrien, for vi må ikke komme dertil, hvor vi går i gang med at mistænke de medarbejdere inden for den amtslige sektor, der lægger en kolossal menneskelig og arbejdsmæssig indsats ind i at skabe de bedst tænkelige rammer for de psykisk syge.

Derfor er jeg glad for, at der er et meget stort flertal, der anerkender den arbejdsindsats, der finder sted, også på disse arbejdspladser i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Ganske kort vil jeg gerne sige, at jeg som medlem af CD's folketingsgruppe og § 71-tilsynet skal fortælle ministeren, at hr. Peter Duetoft ikke har haft nogen besværligheder med at overtale CD's folketingsgruppe. Jeg synes, der i ministerens udlægning lå en idé om, at hr. Peter Duetoft skulle stå alene, at han havde vredet armene om på sin gruppe. Det kan jeg garantere helt sikkert for at han ikke har.

Der er en anden ting, som jeg også gerne vil sige til ministeren i denne sammenhæng, når man taler om Folketingets bevågenhed i forhold til psykisk syge. På et tidspunkt afsatte man 25 mio. kr. til disse støtteforanstaltninger, som skulle til over for psykisk syge ude i kommunerne. Dér, hvor jeg kommer fra, betyder det for to kommuners vedkommende, selv om de er